

Mill. Kr. Jeg vil minde om, at man i Virkeligheden kom med Lettelser paa de direkte Skatters Omraade gennem forhøjede Fradrag, særlig for Familieforsørgere og forhøjede Fradrag for Børn, og i det hele taget med Lettelser, som var mærkbare for Skatteyderne ud over Landet. Men naar Skatteindtægten gaar ned, som den gik ned i de Aar, da den direkte Skat gik ned fra ca. 325 Mill. Kr. til 124—25 Mill. Kr., er det givet, at saa maatte Staten og den daværende Finansminister skaffe Penge i Stedet. Derfor var det, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der da var Finansminister, kom med sine Forslag om Luksusskatter, og disse Luksusskatter blev lagt saaledes, at man i det store og hele kunde unddrage sig dem, hvis man ikke ønskede at betale dem; man kunde leve sit Liv i Hjemmet, og man kunde fortsætte sin Virksomhed uden at blive ramt af disse Luksusskatter. Derfor var det efter min Mening en god Kompensation, man fandt ved at skaffe Penge ind ad denne Vej.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde saa videre, at alt, hvad de Radikale havde kritiseret med Hensyn til Luksustolden, var nu taget ud af Luksustoldloven, og det ærede Medlem tænker selvfølgelig her paa de tørrede Frugter, som ganske rigtig er taget ud. Men det er da ogsaa det eneste, og mig bekendt har de Radikale kritiseret alle Luksusskatterne og ikke indskrænket sig til Svedsker alene; de stillede ikke en Gang noget Ændringsforslag til det paa-gældende Lovforslag, de stemte blot imod, det maa man da ogsaa have Lov at minde om overfor det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Bemærkninger.

Den højtærede Finansminister siger stadig, at det er en urimelig Lovgivning, man her er nødt til at fortsætte med. Ja, den højtærede Minister har jo ikke andet at anvise os i Stedet, den højtærede Minister stod her fuldstændig blank og kunde ikke anvise os noget bedre. Den højtærede Minister sagde til mig, om jeg da kunde anvise andre Veje. Maa jeg dertil svare, at det har dog hidtil ikke været saaledes i det politiske Liv, at det var Oppositionen, der skulde anvise Regeringen, hvad Vej den skulde gaa, at Oppositionen skulde staa frem og give Regeringen Direktiver i saa Henseende. Men jeg konstaterer altsaa, at den højtærede Finansminister heller ingen Veje har at anvise. Den højtærede Minister sagde endelig, at vi havde Ansvaret for, naar der blev fremsat Love. Ja, mens mit Parti havde Regeringsmagten, saa gjaldt dette, men naar han vil gøre gældende, at vi ogsaa

skal have Ansvaret for, at *han* fremsætter Love, saa synes jeg dog, han her gaar noget ud over det rimelige og er ude i noget, som han ikke kan forsvare.

Dahlgaard: Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard forment, at der i mit Ønske om en Omlægning af Restaurationsskatten skulde ligge et Udtryk for, at en saadan Omlægning ogsaa skulde medføre samme Indtægt, som denne Skat giver i Øjeblikket, maa jeg dertil sige, at det laa ikke og skal ikke ligge i mine Ord, tværtimod, jeg forventer, at en fornuftig Omlægning kan foretages, saaledes at en rimelig Nedgang kan finde Sted for det almindelige Forbrug, der nu rammes haardt af Restaurationsskatten. Denne Bemærkning vil jeg ogsaa gerne henvende til den højtærede Finansminister, der udtalte, at mit Partis Ordfører i en anden Forbindelse var gaaet imod nye Skatter i det hele taget. Dette er i og for sig ganske rigtigt, men i en saadan Gaaen imod Forhøjelse af Skatter ligger der ikke nogen Præjudicering af, hvordan Stillingen vil være den Dag, den højtærede Minister kommer med sin samlede Skatteplan, som han bebudede, da han traadte til. Det er klart, at naar man staa overfor en samlet Skatteplan, hvor man stiller de forskellige i Skattesystemet indgaaende Skatter op imod hinanden, er Forholdet selvfølgelig ikke det, at det fra mit Partis Side paa Forhaand er sagt, at der kun kan være Tale om Nedsættelse af nogle Skatter og ikke om Forhøjelse af andre, nej, tværtimod, den Dag foreligger den almindelige Afvejen af de forskellige Skatter, der for Øjeblikket indgaar i vort Skattesystem.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gav igen i Dag Udtryk for, at det skulde være en Umulighed indenfor Restaurationsbeskatningen at skelne mellem et Luksusforbrug og et Ikke-Luksusforbrug. Jeg maa dertil sige, at en saadan Skelnen er allerede praktiseret og gennemført i andre Lande, saa paa Forhaand er det dog ikke rimeligt at udtale sig, som det ærede Medlem gjorde. Naar det ærede Medlem her i Dag med et Suk tænkte paa alle de mange forskellige Ting, som man fra de nuværende Flertalspartiers Side har tænkt, Militærudgifterne skulde kunne anvendes til, snart til Nedsættelse af Skatter, snart til Forhøjelse af de sociale Udgifter, og hvad det ærede Medlem i øvrigt kom ind paa, saa er der kun een Ting at sige til det ærede Medlem i denne Henseende, nemlig, at Oppositionspartierne kan jo blot en Gang prøve at tage os paa Ordet, blot een Gang, saa bliver Militær-